

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/114/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814222682
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3814222682.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci žalobcu: RNDr. C. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H. T., J. XX/XX, zastúpeného Advokátska kancelária Mgr. Karol Vlasák s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 2, proti žalovanému: Mgr. E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom H., B. VI. B. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Romanom Henčelom, advokátom v Prievidzi, G. Švéniho 8, o zaplatenie 1.702,32 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.702,32 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,56%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému pôvodne domáhal zaplatenia sumy 1.702,32 eur s prísl.. Žalobu zdôvodnil tým, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 16.1.2014 s Mgr. Q. E.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené písomne bez zbytočného odkladu. Uvedená pohľadávka predstavuje škodu spôsobenú žalovaným, ktorý bezdôvodne a nezákonne zadržoval jeho právnej predchodkyňi osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane, EČV: H ktoré je vo vlastníctve jeho právnej predchodkyne. V dôsledku toho bola nútená zapožičať si náhradné vozidlo a suma 1.702,32 eur predstavuje finančné prostriedky, ktoré bola nútená vynaložiť na zaplatenie nájmu za zapožičanie motorového vozidla v priebehu roku 2013. Nájomná právna predchodkyňa žalobcu uhradila dňa 30.12.2013. Žalobca uviedol, že jeho právna predchodkyňa zapožičané vozidlo používala výhradne pre spoločné potreby s jej malol. dcérou F., ktorá jej je zverená do osobnej starostlivosti. Vozidlo používala na cestu na dovolenky s maloletou, na jej prepravu na záujmové krúžky, k psychológom, lekárom a na rôzne spoločné výlety, nákupy, návštevy rodinných príslušníkov a dopravu do školy. Poukázal na to, že náklady za prenájom vznikli len v prípade, že vozidlo jeho právna predchodkyňa reálne používala, keďže nájomné bolo počítané podľa počtu najazdených kilometrov. Žalovaný bol na úhradu pohľadávky vyzývaný listom zo dňa 14.4.2014, ale bezvýsledne. V priebehu konania žalobca žalobu rozšíril o sumu 2.191,68 eur s prísl. s tým, že túto pohľadávku nadobudol od právnej predchodkyne Mgr. Q. E. na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 3.10.2016. Táto pohľadávka predstavuje nájomné, ktoré musela jeho právna predchodkyňa uhradiť za nájom iného osobného motorového vozidla v roku 2015, nakoľko žalovaný naďalej znemožňoval právnej predchodkyňi žalobcu ako spoluvlastníčke používať predmetné osobné motorové vozidlo zn. Renault Megane. Prenájom iného vozidla sa realizoval v období od januára do septembra 2015 a suma 2.191,68 eur predstavuje úbytok na majetku Mgr. E., ktorý by nebol vznikol, ak by žalovaný neporušoval jej spoluvlastnícke práva k osobnému motorovému vozidlu Renault Megane, EČV: H tým, že jej ho znemožnil užívať.

2. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 7.2.2018 č.k. 5C/114/2015-176 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudkom zo dňa 30.5.2019 č.k. 17Co/133/2018-205 rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zamietnutí žaloby uplatňujúcej škodu za obdobie roku 2013 zrušil a vrátil na ďalšie konanie, vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zamietnutí žaloby uplatňujúcej škodu za obdobie od 21.1.2015 do 30.9.2015 potvrdil. Odvolací súd uviedol, že uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.702,32 eur s prísl. bolo namieste právne posúdiť výlučne ako nárok na náhradu škody a v tejto časti súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd vyslovil, že je významné to, či zo strany žalovaného došlo k tvrdenému porušeniu právnej povinnosti, či došlo k tvrdenej škode a či je v prípade preukázania tvrdeného porušenia právnej povinnosti a preukázania škody medzi nimi príčinná súvislosť. Zároveň uviedol, že pokiaľ žalovaný ako jeden zo spoluvlastníkov vozidla skutočne znemožnil v rozpore s právom druhej spoluvlastníčke užívanie spoločného vozidla (súd prvej inštancie zistil, že nemala prístup k vozidlu), a v dôsledku toho bola spoluvlastníčka nútená užívať iné vozidlo za odplatu, bude nárok na náhradu škody daný. Súdu prvej inštancie uložil, aby vykonané dôkazy (bez potreby ich opakovania) hodnotil z hľadiska uvedených rozhodujúcich skutočností a nie z hľadiska toho, či mal žalovaný z užívania vozidla prospech alebo nie. Súčasne súdu prvej inštancie uložil rozhodnúť o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania v novom rozhodnutí.

3. Predmetom konania súdu prvej inštancie teda zostala žaloba o zaplatenie sumy 1.702,32 eur s prísl. a náhrada trov konania. Súd postupom v zmysle pokynu odvolacieho súdu v časti na návrh strán sporu doplnil dokazovanie vyjadreniami strán sporu, oboznámením písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 14.8.2019, cenníka J&D CAR a TravelCar o nájme motorového vozidla, preberacích a odovzdávacích protokolov v období roku 2013, vyjadrenia žalovaného zo dňa 21.8.2019 a 26.8.2019, e-mailovej komunikácie medzi žalovaným a právnu predchodkyňou žalobcu z marca 2012, výzvy žalovaného na mimosúdne vyporiadanie vecí patriacich do podielového spoluvlastníctva zo dňa 25.8.2011, vyjadrenia Mgr. E. zo dňa 12.9.2011 a podania žalovaného (jeho právneho zástupcu) zo dňa 5.10.2011, oznámenia žalovaného zo dňa 26.9.2019, výpisu z obchodného registra Antares Risk s.r.o., zmluvy o výpožičke zo dňa 23.5.2014, rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6P/8/2014-377, zápisnice z pojednávania na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 5.2.2013 v konaní sp.zn. 7P/123/2012, rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7P/123/2012-70, vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.9.2019, vec opätovne posúdil a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 6.3.2006, uzavretej medzi spoločnosťou Antares Risk s.r.o., so sídlom v Trenčíne, ako predávajúcim a Mgr. Q. E., nar. X.X.XXXX, bytom H., Na P. XXX/XX-XX, ako kupujúcou, došlo k prevodu vlastníctva osobného motorového vozidla zn. Renault Megane, rok výroby 2000, VIN:R EČV: Q na Mgr. E..

5. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 6.2.2014 č.k. 16C/5/2012-309 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 10.12.2014 č.k. 5Co/275/2014-341 súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalovaného a Mgr. Q. E. k motorovému vozidlu Renault Megane BA0W05, rok výroby 2000, VIN: R EČV: H a nariadil predaj tohto motorového vozidla s tým, že výťažok z predaja sa rozdelí medzi účastníkov v rozsahu ich spoluvlastníckych podielov, t.j. u každého v rozsahu jednej polovice. Zároveň bol návrh navrhovateľky Mgr. E. v časti o vydanie motorového vozidla Renault Megane BA0W05 EČV: H zamietnutý, žalovaný bol zaviazaný zaplatiť Mgr. E. sumu 20,08 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 16.10.2013 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti bol návrh Mgr. E. zamietnutý, rovnako ako aj vzájomný návrh žalovaného. Z obsahu pripojeného spisu sp.zn. 16C/5/2012 bolo zistené, že Mgr. Q. E. ako žalobkyňa sa domáhala vydania predmetného motorového vozidla z dôvodu, že vozidlo je jej vlastníctvom a žalovaný jej ho neumožňuje užívať, užíval ho len pre svoje potreby a jeho rodičov, aktuálne v čase podania žaloby (t.j. 12.12.2011) už mal mať zakúpené iné vozidlo. Žalovaný v danom konaní od počiatku tvrdil, že vozidlo je v podielovom spoluvlastníctve s Mgr. E., toto bol Mgr. E. ochotný vydať, ale žiadal, aby sa s ním vypořádala, t.j. aby mu vyplatila jeho amortizovaný podiel, a preto v konaní podal vzájomný návrh na zrušenie a vypořádanie podielového spoluvlastníctva k vozidlu a uplatnil si aj nárok na zaplatenie sumy 887,- eur za opravy a údržbu vozidla. Podmienenie vydania vozidla žalovaným Mgr. E., za predpokladu vyplatenia sumy zodpovedajúcej jeho spoluvlastníckemu podielu 1-ica, vyplýva aj z podaní žalovaného zo dňa 27.7.2011, 25.8.2011, 5.10.2011.

6. V priebehu konania vedeného pred tunajším súdom pod sp.zn. 16C/5/2012 splnomocnený zástupca Mgr. E. na pojednávaní dňa 14.2.2013 uviedol, že za predpokladu, ak by vozidlo patrilo do podielového spoluvlastníctva Mgr. E. a žalovaného, Mgr. E. nesúhlasí, aby auto bolo prikázané do jej vlastníctva, navrhol vozidlo prikázať do vlastníctva žalovaného, ktorý by Mgr. E. vyplatil primeranú náhradu, resp. navrhol, aby v prípade, že vozidlo nebude prikázané ani jednému zo spoluvlastníkov, súd postupoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka ako pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Následne Mgr. Q. E. podala dňa 1.3.2013 návrh na nariadenie predbežného opatrenia (podľa § 102 Občianskeho súdneho poriadku), ktorým sa domáhala, aby jej, príp. jej splnomocnenému zástupcovi bolo umožnené každý piatok v párne týždeň v čase od 19.00 hod. do 19.15 hod. vizuálne skontrolovať motorové vozidlo Renault Megane EČV: H a overiť jeho funkčnosť uvedením motora vozidla do chodu bez toho, aby uviedla vozidlo do pohybu a kontrolou funkčnosti svetiel a smeroviek vozidla s tým, že žalovanému by bola uložená povinnosť najneskôr do 24 hodín vopred oznámiť jej, kde sa vozidlo bude v danom čase nachádzať a umožní jej poskytnutím kľúčov od vozidla a sprístupnením vozidla v určenom čase tieto kontroly vykonať. V návrhu Mgr. E. okrem iného uviedla, že v súčasnosti nemá záujem o inú dočasnú úpravu hospodárenia so spoločnou vecou. Následne listom zo dňa 1.7.2013 navrhla žalovanému ukončenie sporu zmiernou tak, že žalovaný sa stane vlastníkom vozidla a jej vyplatí sumu 800,- eur.

7. Z rámcovej zmluvy o nájme hnuteľnej veci zo dňa 1.1.2013, uzavretej medzi spoločnosťou Antares Risk s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Rozmarínova 8, ako prenajímateľom a Mgr. Q. E. ako nájomcom vyplýva, že spoločnosť Antares Risk s.r.o. prenajala Mgr. E. vozidlo zn. Toyota Avensis 2,2 D-Cat, EČV: Q na obdobie od 1.1.2013 do 28.12.2013. Cena za prenájom vozidla bola dohodnutá za najazdený kilometer v sume 0,24 eur s DPH vrátane havarijného poistenia a povinného zmluvného poistenia. V zmluve bolo dohodnuté, že nájomné bude uhradené na základe vystavenej faktúry po skončení zmluvy a vozidlo bude odovzdávané a preberané na základe preberacieho a odovzdávacieho protokolu. Z predložených preberacích a odovzdávacích protokolov v čase od 2.1.2013 do 27.12.2013 vyplýva, že vozidlom bolo najazdených 7093 km. Spoločnosť Antares Risk s.r.o. Mgr. E. vystavila za prenájom uvedeného vozidla dňa 30.12.2013 faktúru č. XXXXXXX na zaplatenie sumy 1.702,32 eur s dátumom splatnosti 9.1.2013. Z výpisu z účtu Mgr. E. zo dňa 30.12.2013 vyplýva, že suma 1.702,32 eur bola odoslaná na účet uvedený vo faktúre č. XXXXXXX. Z výpisu z účtu spoločnosti Antares Risk s.r.o. zo dňa 30.12.2013 vyplýva, že na tento účet bola prijatá platba v sume 1.702,32 eur od Q. E. (č. listu 136 a 137 spisu).

8. Listom zo dňa 17.1.2014 Mgr. E. oznámila žalovanému, že pohľadávku vo výške 6.028,32 eur, ktorá predstavuje škodu, ktorá jej vznikla v období od 15.7.2011 do 27.12.2013 v súvislosti s bezdôvodným a protiprávnym zadržaním vozidla Renault Megane, H zo strany žalovaného a nutnosťou zapožičať si náhradné vozidlo s tým, že za rok 2013 je táto pohľadávka vo výške 1.702,32 eur, postúpila na žalobcu. Listom zo dňa 14.4.2014 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 6.028,32 eur do 15 dní od doručenia výzvy, ktorá bola odoslaná dňa 16.4.2014. Žalovaný listami zo dňa 5.2.2014 (adresovaný Mgr. E.) a 23.4.2014 (adresovaný žalobcovi) uviedol, že žiadna pohľadávka neexistovala ani neexistuje, preto nebolo čo postupovať.

9. V čestnom prehlásení zo dňa 2.2.2018 Mgr. Q. E. uviedla, že v júni 2011 opustila spoločnú domácnosť, v ktorej so žalovaným žila, a odišla ku svojim rodičom do Považskej Bystrice. Žalovaný si vtedy prisvojil kľúče a doklady a tiež motorové vozidlo Renault Megane H V prehlásení uviedla, že v čase, keď jej žalovaný odmietal umožniť užívať vozidlo Renault Megane, ona vozidlo pre seba a dcéru potrebovala, chodili na krúžky, návštevy, k psychológom, na dovolenky, prípadne výlety, na súdne pojednávania, vozidlo využívala pri hľadaní si zamestnania. Auto využívala len na nutné prípady. Vzhľadom k tomu, že požičovne boli drahé, prijala ponuku žalobcu, ktorý je jej bratom. Nájomné za vozidlo mohla hrať vďaka pomoci svojej rodiny a prenajímala si ho do doby, kým nebolo právoplatne začaté exekučné konanie o odpredaji vozidla Renault Megane.

10. Z listu zo dňa 24.2.2012, nachádzajúceho sa v spise tunajšieho súdu sp.zn. 16C/5/2012, ktorý zaslala Mgr. E. právnenému zástupcovi žalovaného, vyplýva, že Mgr. E. žiadala, aby jej žalovaný vydal originálne doklady k vozidlu Renault Megane z dôvodu, že je potrebné uzavrieť novú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Žalovaný e-mailom zo dňa 2.3.2012 Mgr. E. požiadal, aby sa dostavila do Prievidze, kde vozidlo spolu poistia a on zaplatí polovicu sumy poistného. Mgr. E. e-mailom zo dňa 4.3.2012 odmietla prísť do Prievidze kvôli poisteniu vozidla.

11. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti Antares Risk s.r.o., so sídlom v Trenčíne, vyplýva, že predmet činnosti „prenájom huteľných vecí“ má táto spoločnosť uvedený od 8.1.2015.

12. Zo zápisnice z pojednávania v konaní 7P/123/2012 vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica dňa 5.2.2013 vyplýva, že vo svojej výpovedi Mgr. E. neuviedla medzi výdavkami, ktoré jej vznikajú, náklady súvisiace s prenájomom vozidla. V rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7P/123/2012-70 sa v odôvodnení konštatuje, že Mgr. E. je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, za rok 2012 dosiahla celkový príjem 204,12 eur a ďalej dosahuje priemerný mesačný zárobok netto v sume 50,- eur. Z rozsudku tiež vyplýva, že Mgr. E., ako aj žalovaný kúpnu zmluvou zo dňa 13.6.2012 odpredali spoločný byt v Prievidzi, pričom každému pripadla suma 19.900,- eur.

13. Zo zmluvy o výpožičke zo dňa 23.5.2014, uzavretej medzi Antares Risk s.r.o. ako požičiavateľom a Mgr. Q. E. ako vypožičavateľkou, vyplýva, že spoločnosť Antares Risk s.r.o. poskytla Mgr. E. na obdobie od 26.5.2014 do 23.6.2016 do bezplatného užívania vozidlo Toyota Avensis EČV: Q

14. Žalobca uvádzal, že žalovaný ani napriek žalobe, ktorú podala právna predchodkyňa žalobcu p. E., nemal žiadne pochybnosti o tom, že vozidlo zn. Renault Megane, ktoré zakúpil spoločne s p. E., bolo od začiatku v ich podielovom spoluvlastníctve každý v 1-ici. Právny vzťah k vozidlu tak, ako sa od začiatku domnieval žalovaný, t.j. že vozidlo je v podielovom spoluvlastníctve potvrdil aj súd v konaní sp.zn. 16C/5/2012. Žalovaný preto nemal žiaden dôvod vylúčiť p. E. z realizácie jej spoluvlastníckych práv. Uviedol, že z vyjadrení žalovaného, ako aj listín, ktoré poslal p. E., je nepochybné, že p. E. od roku 2011 nemala prístup k predmetnému vozidlu, nevidela ho a ani nevedela, kde sa toto vozidlo nachádza. Žalovaný ju tak jednostranne a svojvoľne z užívania vozidla vylúčil, čím sa dopustil protiprávneho konania. V dôsledku toho p. E. ako druhý spoluvlastník vozidla bola nútená suplovať takéto znemožnenie užívania vozidla prenájomom iného vozidla, v tomto prípade vozidla Toyota Avensis. Poukázal na to, že spoločnosť Antares Risk s.r.o. poskytla právnej predchodkyňi žalobcu výhodnejšie podmienky za prenájom vozidla, než by jej poskytli iné subjekty zaoberajúce sa prenájomom vozidiel, a to s poukazom na to, že za vozidlo platila iba v čase, kedy ho reálne využívala. Suma 1.702,32 eur za prenájom vozidla v roku 2013 bola preukázateľne uhradená na účet spoločnosti Antares Risk s.r.o.. Suma, ktorú p. E. uhradila za požičanie vozidla, je úbytkom na jej majetku a predstavuje škodu, ktorú si žalobca v konaní uplatňuje. V súvislosti s týmito skutočnosťami žalobca považoval za preukázanú aj kauzálna súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a vznikom uvedenej škody.

15. Žalovaný v konaní naďalej odmietal tvrdenia, že by sa dopustil protiprávneho konania, na základe ktorého mala Mgr. E. vzniknúť akákoľvek škoda. Pohládavku, ktorú si žalobca voči nemu uplatňoval, považoval za neexistujúcu pohľadávku. Poukázal na to, že tunajší súd v konaní sp.zn. 16C/5/2012 rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva predmetného vozidla a žalobu Mgr. E. na vydanie vozidla zamietol. Z toho podľa žalovaného vyplýva, že nemohol neoprávnene zadržiavať vec vo vlastníctve Mgr. E., pretože k vozidlu mal rovnaké právo ako ona. Žalovaný poukazoval i na to, že Mgr. E. v konaní sp.zn. 16C/5/2012 jednoznačne uviedla, že sa nechce stať výlučnou vlastníčkou vozidla. Okrem toho v uvedenom konaní p. E. nemala záujem ani o dočasnú úpravu hospodárenia so spoločnou vecou, okrem tej, aby jej bolo každý piatok v párnom týždni umožnené vizuálne skontrolovať vozidlo - jeho funkčnosť uvedením motora do prevádzky bez uvedenia do pohybu a kontroly funkčnosti svetiel a smeroviek. Žalovaný tiež uvádzal, že právna predchodkyňa žalobcu zrušila k vozidlu povinné zmluvné poistenie, vozidlo nemalo technickú a emisnú kontrolu a v danom období ho teda ani on nemohol používať. Rovnako poukázal na vyjadrenie p. E. prostredníctvom jej zástupcu v konaní pred súdom dňa 14.2.2013 (16C/5/2012), že má záujem len o vydanie vozidla a pokiaľ by toto malo byť v spoluvlastníctve so žalovaným, o vozidlo záujem nemá. Právna predchodkyňa žalobcu teda nemala záujem vozidlo užívať, jej záujmom bolo len to, aby ho získala do svojho výlučného vlastníctva. Z toho dôvodu sa žalovanému zdalo zarážajúce, že má zodpovedať za údajnú škodu v súvislosti s tým, že Mgr. E. nemohla predmetné vozidlo užívať. Žalovaný namietol aj uplatnenú výšku škody za rok 2013 z dôvodu, že podľa jeho názoru doklady predložené žalobcom - Rámcová zmluva o nájme huteľnej veci, preberacie protokoly a faktúry - boli vyhotovené dodatočne. Žalovaný zastával názor, že medzi spoločnosťou Antares Risk s.r.o. a p. E. nebol v roku 2013 uzatvorený odplatný nájomný vzťah. Poukázal pritom na Zmluvu o výpožičke, uzavretej medzi týmito subjektmi na obdobie od 26.5.2014 do 23.6.2016, kedy sa jednalo o bezodplatný právny vzťah. Argumentoval tiež tým, že v konaní na Okresnom súde Považská Bystrica sp.zn. 7P/123/2012, ktoré sa týkalo vyživovacej povinnosti, p. E. neuvádzala výdavky za nájom

vozidla a pred súdom uviedla, že v roku 2012 - 2013 bola bez reálneho príjmu, bola nezamestnaná a jej priemerný mesačný príjem predstavoval za rok 2012 sumu 204,12 eur a v roku 2013 jej priemerný mesačný príjem netto bol len 50,- eur. Žalovaný tiež poukazoval na to, že spoločnosť Antares Risk s.r.o. nemala v roku 2013 oprávnenie na prenájom hnutelných vecí vrátane prenájmu vozidiel. Na základe týchto skutočností žalovaný zastával názor, že p. E. v roku 2013 spoločnosti Antares Risk s.r.o. žiadnu sumu z titulu užívania motorového vozidla neposkytla.

16. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

17. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

18. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. V konaní bolo preukázané, že vozidlo zn. Renault Megane EČV: H patrilo do podielového spoluvlastníctva žalovaného a právnej predchodkyne žalobcu. Vyplýva to z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 6.2.2014 č.k. 16C/5/2012-309 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 10.12.2014 č.k. 5Co/275/2014-341. Rovnako v konaní nebolo sporné, že žalovaný a Mgr. E. v minulosti žili v spoločnej domácnosti až asi do júna 2011, kedy Mgr. E. zo spoločnej domácnosti odišla ku svojim rodičom. Vyplýva to z čestného prehlásenia Mgr. E., ako aj z obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16C/5/2012. Rovnako bolo z výpovede žalovaného preukázané, že počas spoluzitia žalovaný a Mgr. E. vozidlo zn. Renault Megane užívali spoločne. Sporným nebolo ani to, že od odchodu zo spoločnej domácnosti Mgr. E. už vozidlo Renault Megane neužívala, toto vozidlo mal u seba žalovaný. Mgr. E. sa súdnou cestou domáhala voči žalovanému vydania vozidla, tunajší súd však vyššie citovaným rozsudkom žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. V konaní si žalobca uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.702,32 eur s prísl. ako náhrady škody, ktorá vznikla jeho právnej predchodkyňi v súvislosti s tým, že uvedenú sumu musela uhradiť za nájom iného motorového vozidla v období od 1.1.2013 do 28.12.2013, keďže žalovaný jej ako spoluvlastníčke bezdôvodne neumožňoval užívať vozidlo Renault Megane. Podľa názoru žalobcu žalovaný tým, že Mgr. E. svojvoľne vylúčil z užívania vozidla, konal v rozpore so zákonom a poškodil ju v jej právach.

20. Predpokladom vzniku nároku na náhradu škody je existencia: a) protiprávneho konania, resp. porušenie právnej povinnosti, b) škody, c) príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou.

21. Ako bolo uvedené vyššie, právna predchodkyňa žalobcu a žalovaný boli podielovými spoluvlastníkmi motorového vozidla zn. Renault Megane, EČV: H t.j. každý z nich mal právo v rovnakom rozsahu predmetné vozidlo užívať. V konaní bolo preukázané, že od odchodu právnej predchodkyne žalobcu zo spoločnej domácnosti so žalovaným - čo bolo asi v júni 2011 - právna predchodkyňa žalobcu nemala k vozidlu prístup, toto bolo v dispozícii žalovaného, ktorý v konaní potvrdil, že vozidlo právnej predchodkyne žalobcu v období roku 2013 užívať neumožnil. Uvádza, že auto jej bol ochotný poskytnúť len za predpokladu, že mu vyplatí jeho spoluvlastnícky podiel. Svoje správanie zdôvodňoval tým, že Mgr. E. sa v tom čase v súdnom konaní domáhala určenia, že auto je v jej výlučnom vlastníctve a on mal obavu, že pokiaľ by jej vozidlo dal k dispozícii, mohla by ho predať, nakoľko bolo evidované na jej osobu. Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 16C/5/2012 bolo z návrhu Mgr. E. na vydanie predbežného opatrenia (č.l. 214 až 216 spisu) zistené, že právna predchodkyňa žalobcu nemala vedomosť, kde sa vozidlo nachádza, žalovaný jej odmietal dať o tom informáciu, neumožnil jej ani jeho vizuálnu kontrolu, nevedela, či vozidlo ešte existuje. Žalovaný tieto skutočnosti v konaní nepopieral, uviedol, že auto mal garážované u krstnej mamy v Zemianskych Kostoľanoch a Mgr. E. ho odmietal sprístupniť, aby sa nestalo, že vyletí do vzduchu.

22. Z vyššie uvedených skutočností je preukázané, že žalovaný znemožnil v rozpore s právom druhej spoluvlastníčke užívanie spoločného vozidla a tento stav trval aj v období roku 2013. Právna predchodkyňa žalobcu, keďže v danom období nevlastnila iné vozidlo (čo nebolo v konaní sporné), si zabezpečila na základe rámcovej zmluvy o nájme huteľnej veci zo dňa 1.1.2013, uzavretej medzi spoločnosťou Antares Risk s.r.o., iné vozidlo - Toyota Avensis 2,2 D-Cat, EČV: Q na obdobie od 1.1.2013

do 28.12.2013. Z čestného vyhlásenia Mgr. E. vyplýva, že predmetné vozidlo používala pre svoje potreby a potreby malol. dcéry - chodili na krúžky, návštevy, k psychológom, na dovolenky, prípadne výlety, na súdne pojednávania, vozidlo využívala pri hľadaní si zamestnania s tým, že auto využívala len na nutné prípady. Za užívanie vozidla jej bola dňa 30.12.2013 vystavená faktúra č. XXXXXXXX vo výške 1.702,32 eur, pričom cena za prenájom vozidla bola v zmysle zmluvy účtovaná len za najazdené kilometre. Číslo účtu, na ktorý mala byť uvedená suma zaplatená, je vo faktúre uvedený: ČSOB Trenčín, č.ú: XXXXXXXX/XXXX. Z výpisu z uvedeného účtu zo dňa 30.12.2013 vyplýva, že v uvedený deň naň bola pripísaná platba od Q. E. v sume 1.702,32 eur. Z dokladu predloženého žalobcom (č.l. 137 spisu) je preukázané, že účet č. XXXXXXXX/XXXX patril spoločnosti Antares Risk s.r.o.. Z uvedeného je teda zrejmé, že na strane Mgr. E. - právnej predchodkyne žalobcu - došlo k úbytku v jej majetkovej sfére, t.j. ku škode vo výške 1.702,32 eur, a to v príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným správaním žalovaného. Súd preto dospel k záveru, že v danej veci sú splnené predpoklady pre nárok na náhradu škody.

23. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že nemohol neoprávnene zadržiavať predmetné vozidlo z dôvodu, že k nemu mal rovnaké právo ako Mgr. E., súd uvádza, že pokiaľ žalovaný ako jeden zo spoluvlastníkov vozidla znemožnil v rozpore s právom druhej spoluvlastníčke užívanie spoločného vozidla, v dôsledku čoho bola táto nútená užívať iné vozidlo za odplatu, je nárok na náhradu škody daný (viď aj rozsudok odvolacieho súdu č.k. 17Co/133/2018-205 ods. 11). S tvrdeniami žalovaného, že škoda na strane právnej predchodkyne žalobcu v skutočnosti nevznikla a doklady doložené žalobcom (rámcová zmluva o nájme hnutelnej veci, preberacie protokoly a faktúry) boli vyhotovené dodatočne, sa súd nestotožnil, nakoľko súdu bol predložený výpis z účtu spoločnosti Antares Risk s.r.o. zo dňa 30.12.2013, ktorý tvrdenia žalobcu preukazuje a ktorý žalobca nemohol dodatočne „vyrobiť“. Rovnako argumentácia žalovaného o tom, že Mgr. E. neuviedla náklady na prenájom vozidla na pojednávaní o výživnom na malol. dieťa dňa 5.2.2013, nemá pre posúdenie veci význam, nakoľko v čase predmetného pojednávania právna predchodkyňa žalobcu výdavky na úhradu nájmu vozidla ešte nemala, keďže cena prenájmu jej bola vyúčtovaná až po ukončení nájmu, t.j. dňa 30.12.2013. V súvislosti s námietkou žalovaného, že Mgr. E. podľa svojich vyjadrení pred Okresným súdom Považská Bystrica nemala takmer žiaden príjem, bola nezamestnaná, a teda nemala prostriedky na úhradu ceny prenájmu, súd poukazuje na to, že v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7P/123/2012-70 sa konštatuje, že právna predchodkyňa žalobcu získala za odpredaj spoločného bytu so žalovaným v júni 2012 sumu 19.900,- eur. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že spoločnosť Antares Risk s.r.o. v roku 2013 nemala oprávnenie na prenájom hnutelných vecí vrátane prenájmu vozidiel, súd uvádza, že táto skutočnosť žiadnym spôsobom nemení to, že vozidlo Toyota Avensis bolo právnej predchodkyňi uvedenou spoločnosťou poskytnuté a v súvislosti s tým právna predchodkyňa tejto spoločnosti vyplatila sumu 1.702,32 eur.

24. Na základe všetkých uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 1.702,32 eur s prísl. z titulu náhrady škody je dôvodná. Keďže žalovaný uvedenú sumu žalobcovi na jeho výzvu zo dňa 14.4.2014 (odoslanú žalovanému dňa 16.4.2014) v určenej lehote 15 dní neuhradil, dostal sa žalovaný s plnením do omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí doby na dobrovoľné plnenie a žalobcovi vznikol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (t.j. úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením). Žalobca si nárok na zaplatenie úroku z omeškania uplatnil až od 1.6.2014, preto mu ho súd priznal od uvedeného dátumu.

25. Súd teda vo veci rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.702,32 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania od 1.6.2014 až do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Zároveň súd rozhodol o náhrade trov celého konania v súlade s bodom 13 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu č.k. 17Co/133/2018-205. Žalobca sa pôvodne domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.894,- eur, priznaná mu bola suma 1.702,32 eur (vo zvyšnej časti bol nárok žalobcu právoplatne zamietnutý). Žalobca tak mal v konaní úspech 43,72%, žalovaný bol úspešný v 56,28%. Prevažný úspech v konaní mal teda žalovaný a jeho čistý úspech potom predstavuje 12,56% (56,28% - 43,72%) a v uvedenom rozsahu súd žalovanému nárok na náhradu trov konania aj priznal. Podľa § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania a o konkrétnej výške týchto trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia vo dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Prievidza. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín. V odvolaní sa musí, popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis), uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami podľa § 365 ods. 1, 2 CSP.